

syn til, at der vil forekomme saadanne Personer, om hvilke man paa Forhaand ved, at de ikke ville være i Stand til at forvalte en saadan Sum, der efter sit Formaal jo skal bruges ikke blot til Fordel for den vedkommende selv, men ogsaa eventuelt for hans Familie, at der er foreslaaet Forholdsregler, som forhindre, at Kapital udbetales til Personer, om hvilke det paa Forhaand maa formodes, at de ville gøre en slet Brug af dem, er noget ganske andet. Det er altsaa den Indskrænkning, som man har ment, at maatte gøre. For øvrigt er det i Andragendet til Rigsdagen fra en stor Del Arbejdsgivere her i Landet blevet begæret, at Udgangen til Kapitaludbetaling skulde udvides, saaledes at den blev noget videregaaende, end Udvalget har foreslaaet. Vi maa derfor vistnok paa dette Punkt sige at have været ret konservative. Hvad dernæst Forsikringssekskabernes Soliditet angaar, vil det være overordentlig let at komme ud over dette Spørgsmaal, men det forekommer mig vigtigst kun at være af en teoretisk Bestaaffenhed. Befolkningen har jo forsitret Hundreder, ja Tusinder af Millioner her i Landet, uden at finde sig foranlediget til at fordre noget som helst fra Statens Side for at sikre, at Selskaberne ere i Stand til at opfylde deres Forpligtelser, hvorfor da paa dette Omraade alene udtale Frygt for, at Selskaberne maatte ville vise sig ikke at være solide? Jeg mener nu, at naar man i de langt større Forhold, hvori Forsikringsvirksomheden udøves, næppe har noget Eksempel paa, at Stadeskrav ere blevne uden Dækning, i Henhold til en Forsikring, saa forekommer det mig, at en Frygt for, at disse gennemgaaende mindre Forsikringer skulde blive nødlidende, naar de anbragtes hos private Aktieselskaber eller hos gensidige Forsikringssekskaber af Arbejdsgivere — som jeg antager ville opstaa, naar Lovforslaget vedtages — kun er af en noget teoretisk Betydning. Men det vil, som allerede antydet, ikke være vanskeligt at sikre Udbetalingen fra de pangældende Selskaber, idet man jo kun behøver at lade dem hver deponere nogle Hundrede Tusinde Kroner, hvad der i alt Fald vil være tilstrækkelig til Opfyldelse af de Krav, som kunne blive stillede. Udvalget har imidlertid ikke villet gøre Forslag herom, fordi man ønskede, at Konkurrenten saa livligt som mu-

ligt skulde gøre sig gældende, for at Præmien for Industrien kunde blive billig; det vil jo være en ubestridelig Fordel, naar man blot samtidig sørger for, at Afgørelsen af Arbejderes Krav ikke influeres af en saadan Forretningsvirksomhed og Konkurrence, hvilket vi fuldt ud have opnaaet, fordi Forsikringssekskaberne og Arbejdsgiverne efter Forslaget blive uden Indflydelse paa, hvor højt Erstatningerne fastsættes, og ikke komme i noget Pengeforhold til vedkommende Arbejder eller hans efterladte, hvorimod hele Sagen ordnes gennem den offentlige Institution, Arbejdsraadet, hvilket der er tillagt en afgørende Myndighed i saa Henseende. Vi have altsaa ønsket, at denne Konkurrence skulde blive saa livlig som muligt, og at ikke enkelte Selskaber skulde monopoliseres, hvorigennem ogsaa Udgangen til Forsikring vilde blive gjort vanskeligere. Derfor er det ikke foreslaaet, men jeg tror at kunne paa Udvalgets Vegne udtale, uden at jeg forud har konfereret med det, at hvis det skulde vise sig, at Arbejdere bleve nødlidende, fordi Arbejdsgivernes Forsikringssekskab ikke opfyldte sin Forpligtelse, saa vilde vi alle være fuldt rede til at stemme for et Forslag, som gik ud paa, at et Selskab, som overhovedet vilde tegne Forsikring i Henhold til Loven, skulde stille Sikkerhed. Jeg for mit Vedkommende anser det, som sagt, for ganske unødvendigt under de nuværende Forhold.

Jeg vender mig derefter til det ærede Medlem for Horsens (Wulff), hvem jeg i Dag har lidt Vanskelighed med at svare ganske saaledes, som jeg ønskede det, nemlig med den jaglige Ro, som jeg tror er bedst egnet for Forhandlingen af en saa neutral og alvorlig Sag som denne, en Sag, der jo heller ikke berører nogen af os personlig. Jeg skal bestræbe mig for at iagttage denne Ro, men jeg vil paa Forhaand ikke skjule, at det forekommer mig, at det ærede Medlem var i en Affekt, der i hans Udtale af vort Lovforslags Bestemmelser førte ham til Overdrivelser, som overgik mine dristigste Forventninger. Jeg har jo afholdt mig fra enhver Kritik af det ærede Medlems Forslag, fordi jeg over for mig selv vilde sikre mig imod, at jeg var hildet i Fordom begrundet i Forkærlighed for vort Forslag. Men det ærede Medlem har ikke,